

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Reglerne om datomærkning er fastlagt i et EF-direktiv fra 1979. Dette direktiv giver ikke Danmark mulighed for at forlange, at produktionsdatoen skal angives på levnedsmidler generelt. Det er altså normalt frivilligt for producenten at give denne oplysning.

Den manglende angivelse af produktionsdato burde ikke give anledning til salg af dårlige eller direkte fordærvede varer, idet kommunerne efter lovgivningen har ansvar for, at noget sådant ikke finder sted. Opdager de lokale myndigheder, at den lovpligtige holdbarhedsangivelse ikke er fastlagt i overensstemmelse med forudsætningerne herfor, har disse myndigheder efter lovgivningen den fornødne mulighed for at gribe ind.

Jeg er imidlertid enig med spørgeren i, at det vil være en god idé at få gennemført en påstemplet produktionsdato på vore madvarer.

Jeg er derfor indstillet på at medvirke til, at Danmark under de kommende forhandlinger i EF om ændring af mærkningsdirektivet arbejder for en mærkning med produktionsdato i de tilfælde, hvor det er praktisk muligt.

Spm. nr. S 361

Til trafik- og kommunikationsministeren (1/9 88) af:

Glistrup (FP):

»Hvad er det helt præcise indhold af statsgarantien vedrørende TV 2's reklameindtægter?«

Begrundelse

Med den arrogance, der præger misfosteret TV 2, afviser stationen reklamer for DSB og andre og gør i det hele taget tilsyneladende meget lidt for at få indtægter fra det kommercielle liv, som man vel foragter, sådan som man nu engang gør det i det finkulturelle magthaveretablisement, hvoraf TV 2 er en del.

På den baggrund er det unægtelig chokerende at læse ministerens erklæring om, at det for længst hedengangne folketingsflertal, som vedtog etableringen af den umulige TV 2-konstruktion, også skulle have givet skatteydergarantier for TV 2's reklameindtjening.

Forhåbentlig bliver ministerens svar på nærværende spørgsmål, at han er blevet fejlciteret, og at der derfor ikke kommer nye dræn i statskassen, når TV 2 ikke kan klare sine økonomiske forpligtelser, men hvis der virkelig skulle

være statsforpligtelser, gælder det jo om at få disse ophævet så hurtigt som muligt, så den frie adgang for andre tv-stationer til at opnå reklameindtægter begyndende senest den 1. marts 1989 ikke mere bliver spørgsmålssat af ministeren.

Under alle omstændigheder må skatteyderne frigøres fra økonomiske forpligtelser over for et foretagende som TV 2, for hvem det er karakteristisk, at økonomichefen har måttet sin stilling, fordi man, før aktiviteten overhovedet er begyndt, har overskredet sit budget (på ca. 500 mio. kr.) med omkring 45 mio. kr.

Svar (7/9 88):

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg kan oplyse, at der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed § 15 w stilles en statsgaranti til sikring af de nødvendige midler til driften af TV 2-virksomheden. Størrelsen fastsættes årligt med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

I det omfang programvirksomheden ikke kan gennemføres for de indtægter, der overføres fra TV 2-fonden, det vil sige licensafgifter og overskud ved reklamering i TV 2 eller ved egne indtægter gennem salg af programmer og andre ydelser, bestemmer loven, at den centrale bestyrelse med godkendelse af ministeren kan trække på statsgarantien.

Jeg kan tilføje, at såfremt statsgarantien udløses, vil indfrielsen ske ved ydelse af statslån.

Spm. nr. S 362

Til socialministeren (1/9 88) af:

Agerschou (SF):

»Hvilken afgift betales af Socialministeriet til Udenrigsministeriet for bistand til inddrivelse af børnebidrag?«

Begrundelse

Af side 21 i Socialministeriets aktivitetsplan for 1988 fremgår det, at den administrative tilrettelæggelse af arbejdet med inddrivelse af bidrag i udlandet er en svær og kompliceret affære.

Det fremgår videre, at afregningen af indrevne bidrag i udlandet, som foretages gennem Sikringsstyrelsen, er blevet yderligere kompliceret af, at Udenrigsministeriet har ind-